

Neděle 23.9.2012 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Jde v životě ještě o víc?“ (Neděle trochu jinak)

Dnes dopoledne přemýšlíme o životě a hledáme odpověď na otázku, oč vlastně v životě jde. Každý si to představuje trochu jinak. Ovšem většina lidí chce žít spokojený a šťastný život. Chceme být zdraví, mít dobrou práci, dobře se oženit nebo provdat, se svým partnerem si rozumět a mít se rádi. K tomu nějaké slušné bydlení, podle potřeby asi auto, možná nějakou chaloupku... Když se v přemýšlení o životě posuneme o kousek dál, asi se shodneme na tom, že ke spokojenému životu patří také nějaký úspěch, pár dobrých přátel a vědomí, že si nás druzí váží. Myslíte, že to stačí? Ruku na srdce: to všechno, co jsme si vyjmenovali, není málo. To nemá v životě každý. Je to obrovský dar, když máme všechno, co potřebujeme a když se máme dobře. – Pokud to tak někdo má, určitě to nepovažuje za samozřejmost. Ptát se v takové situaci, jestli *jde v životě ještě o víc*, může považovat někdo za projev nespokojenosti! Jenže: i když má člověk všechno, co potřebuje a má se dobře, stejně časem zjistí, že ho to nenaplnuje a že mu pořád ještě něco schází....

1. „V životě jde o víc než o všechno“

Britský sociolog *Brian S. Turner* pověděl „*Vzhled není všechno, pohodlí není všechno, zdraví není všechno, úspěch není všechno, štěstí není všechno, dokonce ani všechno není všechno. V životě jde ještě o víc než o všechno.*“ – Myslím, že by bylo nejlepší, kdybych teď pozval autora tohoto citátu sem dopředu a zeptal se ho, jak to vlastně myslel. Určitě by nám to pomohlo... „*Pane profesore, mohl byste přijít sem k mikrofonu a něco nám k tomu říct?*“...Profesor Turner tu není? On nepřišel? To je škoda. – Napadlo mě, že by to bylo zajímavé, kdybychom dnes měli tak zajímavého hosta. Komentář známého sociologa, který přednáší na amerických univerzitách a píše zajímavé knihy, bychom si určitě rádi vyslechli. Ovšem je pravda, že tento muž je pracovně hodně vytížen, cestuje, pořád někde přednáší, a když nepřednáší, tak píše knihy... . Takže profesor Turner tu není a musíme si poradit sami. Ale zkuste si pamatovat jeho myšlenku, že „*v životě jde o víc než o všechno*“.

2. „V životě jde o hledání a nalezení smyslu života“

Za jednu z důležitých odpovědí na naši dnešní otázku považuji odpověď, že „*V životě jde o hledání a nalezení smyslu života*“. Člověk je jediným tvorem svého druhu, který se ptá po smyslu života. Člověk je stvořen s touto potřebou, přináší si ji s sebou na svět a potřebuje najít odpověď na otázku po smyslu své existence... Jedině člověk se ptá „*Kdo jsem? K čemu jsem na této zemi? Má můj život smysl?*“ a potřebuje najít uspokojivou odpověď na tyto otázky, aby ke svému životu mohl říct ANO.

Jeden z největších anglických fejetonistů dnešní generace *Bernard Levin* napsal článek s názvem „*Velké hádanky života a málo času na hledání jeho smyslu*“. V něm píše: „*Řečeno bez obalu, mám čas objevit, proč jsem se narodil, dříve než zemřu? Zatím jsem na tuto otázku nenašel odpověď. Proč musím vědět, proč jsem se narodil? Samozřejmě proto, že nemohu uvěřit tomu, že se to stalo jen náhodou; a pokud to nebyla náhoda, pak moje narození a můj život musí mít nějaký smysl.*“ *Levin* není křesťanem, ale ptá se po smyslu života. Poctivě přiznává, že na tuto otázku nedokáže uspokojivě odpovědět.

Podle vídeňského psychoterapeuta *Viktora E. Frankla* je „*trápení ze života, který postrádá smysl*“ přímo charakteristickým rysem naší doby. Tuto bytostně důležitou a klíčovou potřebu vědět o smyslu života bychom neměli v sobě dusit. K plné životní spokojenosti potřebujeme „*mít pro co žít*“. To dává našemu životu smysl... *Smysl života* může člověk najít ve své práci, ve svém povolání, které se stane jeho posláním; pro spoustu žen je *smyslem života* starost o děti, o rodinu. *Smysl života* může někdo jiný hledat v cestě za životním úspěchem ve vědě, v umění, ve sportu. *Jenže*: ty všechny cíle a hodnoty, které nás takto v životě zaujmou a naplní, nám nezůstanou navždy. Jak to je, když člověk odchází do důchodu, sportovec ukončí svou kariéru, děti odcházejí z domu a matka se nemá o koho starat? Jak je to se smyslem života v takové nové životní situaci? Nehroučí se náhodou někomu svět? Neukazuje nám to, že *smysl života* je třeba hledat ještě někde jinde?

3. „*V životě jde o hledání Boha, setkání s ním a nový život*“

Jako křesťan jsem přesvědčen, že nejlepší odpověď na naši otázku dává Bible. Říká nám, že člověk není ani dílem náhody ani nechtěným dítětem přírody, ale Božím stvořením. Mluví o tom, že náš život je dar od Boha, a tím vysvětluje, odkud přicházíme. To další, co nám pomůže porozumět našemu životu, je příběh Ježíše Krista. V Něm se nám Bůh dává poznat jako Ten, který nás miluje, který svým odpuštěním uzdravuje lidské srdce, uklidní naše svědomí a dává nový život. Křesťanská odpověď na naši otázku zní, že „*V životě jde o hledání Boha, setkání s Ním a nový život z víry*“. Myslím, že velmi srozumitelně to vyjádřil filozof *Ludwig Wittgenstein*, když pověděl, že „*Věřit v Boha znamená vidět, že život má smysl*“.

Zkušenosti mnohých bohatých, úspěšných a slavných lidí opravdu ukazují, že sláva, bohatství a úspěch nedokážou člověka natrvalo uspokojit. Být bohatý je příjemné, být slavný je zajímavé a být úspěšný je opojné. Ovšem nic z toho člověku nepřináší trvalé vědomí pokoje a spokojenosti. Jeden novinář se jednou zeptal hudební legendy, **Johna Lennona**, zda nevidí rozpor mezi svým levicovým smýšlením a mezi mnohamilionovým bohatstvím na svém bankovním kontě. *Lennon* odpověděl, že tyto věci nijak nespojuje, protože bohatství mu pomáhá získat pocit bezpečí. „*A už ten pocit bezpečí máte?*“, pokračoval neodbytný novinář. „*No, abych pravdu řekl, ještě ne*“, odpověděl *John Lennon*.

Ukazuje se, že za všemi životními potřebami je potřeba nejhlubší a tou je *touha po Bohu*. Souvisí to s tím, že Bůh tak člověka stvořil. Stvořil ho „*ke svému obrazu*“, jako naprosto jedinečnou bytost, jako svůj protějšek, který jediný z celého stvoření dokáže vnímat Boha a prožívat s Ním plnost života. Proto nás nemůže trvale uspokojit ani blahobyt ani bohatství ani životní úspěch ani sláva ani umělecké ani adrenalinové zážitky...To všechno může člověk mít a přesto to nebude stačit. Proto hledá člověk podvědomě Boha, i když často neví, co hledá. Ježíš Kristus mluví o touze člověka po smyslu života, po Bohu jako o žízni. A také říká v evangeliu, že kdo prožívá takovou žízeň, může přijít k Němu a On mu dá napít. „*Kdo žízni, ať přijde ke mně a pije!*“ Nic jiného a nikdo jiný nemůže uhasit v člověku tu hlubokou, bytostnou touhu po pravém, nefalšovaném životě – jen Ježíš Kristus. Kdo se osobně setká s ukřižovaným a vzkříšeným Kristem, ten se stává novým člověkem. Přijímá do srdce víru, odpuštění vin a naplnění Božím pokojem a radostí. Dnes se ptáme: „*Jde v životě ještě o víc?*“. Dospěli jsme ke křesťanské odpovědi, která je tou nejlepší: „*Ano, v životě jde o to, abychom hledali Boha, v Ježíši Kristu poznali Boží lásku a díky víře se stali novými lidmi.*“ K takovému hledání a novému začátku vás chci dnes pozvat.

Bronislav Kaleta